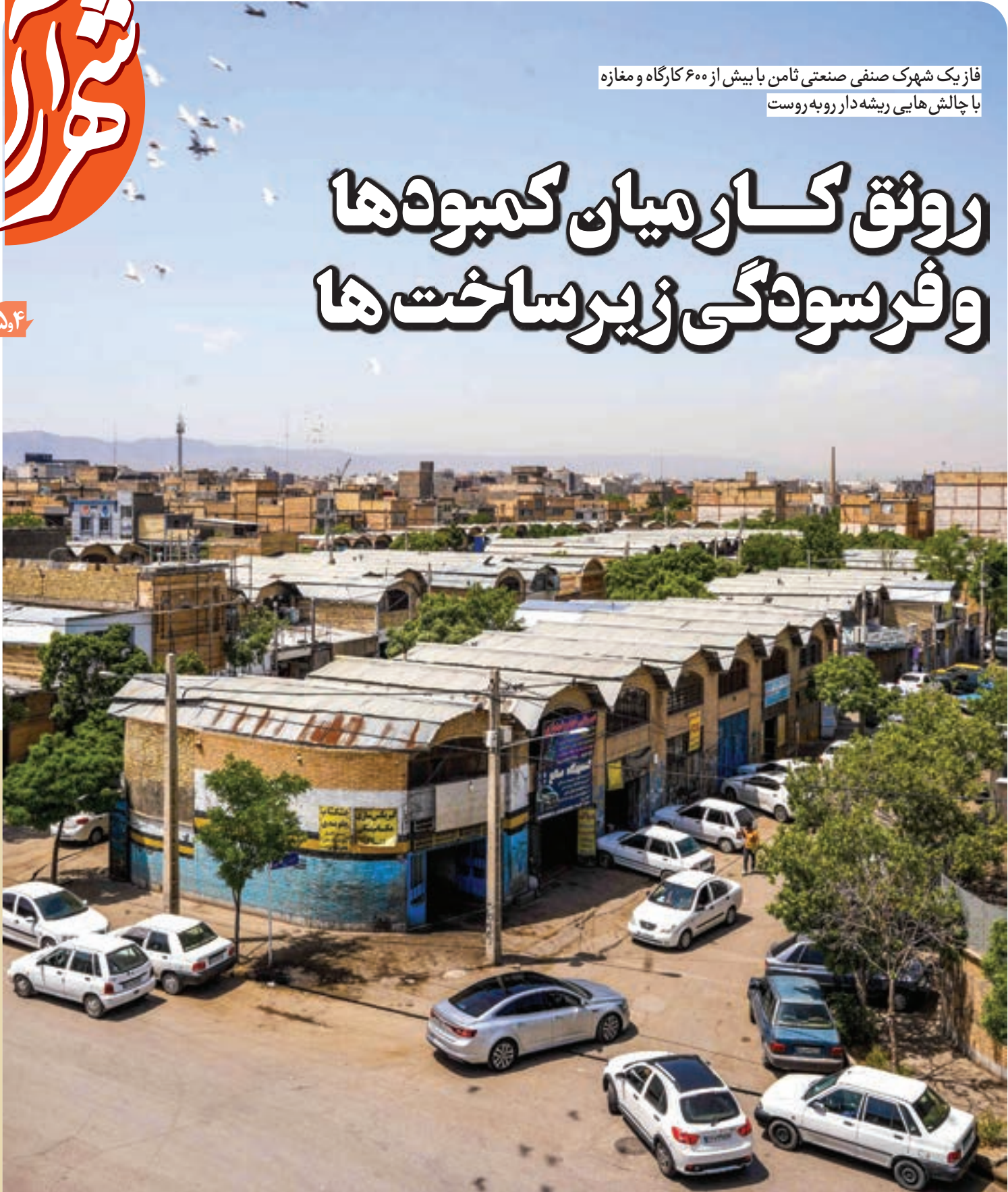

۵۴

فاز یک شهرک صنفی صنعتی ثامن با بیش از ۶۰۰ کارگاه و مغازه با چالش‌هایی ریشه‌دار روبه‌روست

رونق کار میان کمبودها و فرسودگی زیرساخت‌ها

عکس: فرخی/شهر آرا

مرضیه حوتی، چرخه خدمت جهادی را با تدریس در مسجد ادامه می‌دهد

حفظ سنگر علم، در نبود مدرسه

۶

همسایه به همسایه، دیدار چهلم، کوچه مالک اشتر ۵

صمیمیت بی‌انتهای در کوچه بن‌بست

زوج فعال فرهنگی محله اروند

فضای کانونشان را به کلاس درس بچه‌ها تبدیل کرده‌اند
میزبانی از آینده‌سازان

۷

همسایه به همسایه، دیدار چهلم، کوچه مالک اشتر ۵

صمیمیت بی انتها در کوچه بن بست

عطایی اکوچه مالک اشتر ۵، بن بست در محله جلالیه است که کمتر از بیست منزل مسکونی در آن قرار دارد. همسایه هایش با هم بسیار صمیمی هستند و می گویند که بن بست بودن کوچه باعث شده است بیشتر با هم جور شوند. بچه هایشان که از کودکی در منازل یکدیگر بازی می کردند، حالا قد کشیده اند. هیچ کس دلش نمی خواهد بودن کنار همسایه های این کوچه را با خانه ای در کوچه و محله ای دیگر عوض کند.

اجاق نذری همیشه روشن معصومه خانم

معصومه جعفری ۲۵ سال است که اینجاسکونت دارد. او از همان روز اول نمک گیر همسایه های اینجا شده است و می گوید: آن زمان فرزندم نوزاد بود. همسایه ای داشتیم به نام فاطمه عاقلی که مثل مادرم به من محبت می کرد؛ خدا رحمتش کند.

پرانرژی و پای کار است. همسایه ها او را مسئولیت پذیر و بانی خیر معرفی می کنند. اگر خدای نکرده یکی از همسایه ها فوتی داشته باشد یا برعکس، مجلس شادی در کار باشد، معصومه خانم مسئولیت کار را در دست می گیرد. همچنین برای ولادت امام زمان (عج)، عید غدیر و قربان یا هر برنامه مذهبی دیگر، او پیش قدم می شود. همسایه ها دور هم جمع می شوند و مراسم برپا می کنند یا شیرینی می دهند که مسئولیت آن با معصومه خانم است. همسایه ها نیز همیشه کمک دست معصومه خانم هستند؛ چون در منزل او معمولاً بساط نذری برپاست. خود معصومه خانم می گوید: در همه این سال ها همسایه ها کمک حال من و فرزندانم بوده اند. در آماده سازی دیگ و سفره نذری یا پختن آش و حتی پاک کردن زعفران، همسر من روحانی است و در این سال ها زمانی که برای تبلیغات به سفر می رفت، دلم به همین همسایه ها خوش بود که تنها نیستم.

جوان ترین مادر بزرگ محله

معصومه خانم، همسایه رو به رویش، معصومه ریحانی را به عنوان همسایه نمونه معرفی می کند که در این کوچه و محله به «خانم سرآشپز» معروف است. یک بانوی فعال و خونگرم که از هیچ کمکی دریغ نمی کند. در هر مراسمی که برای کوچه، محله، مسجد یا حتی مدارس اطراف باشد، معصومه خانم پایش می گذارد و غذا را برای چند صد نفر آماده می کند.

نوزده سال می شود که در این کوچه سکونت دارد و همسایه ها همگی به مهربانی اش اذعان دارند. البته او همسایه هایش را مهربان معرفی می کند و می گوید: اولین چیزی که اینجا تو چهلم را جلب کرد، خوبی و خوش رفتاری همسایه ها، به ویژه خانم جعفری بود. وقتی مهمانی می خواستم بگیرم، خانم جعفری بود. مهمان داشتم، بله برون داشتم یا مراسم و دورهمی، سراغ خانم جعفری را می گرفتم. این طور بگویم که پسر کوچکم در خانه خانم جعفری و در دست دخترانش بزرگ شد و حتی شبیه شیرش همیشه خانه آن ها بود. معصومه خانم با اینکه سن و سالی ندارد، چند سالی است که صاحب نوه شده و همین چند وقت پیش همراه همسرش، تندیس جوان ترین پدر بزرگ و مادر بزرگ محله را در طرح مغز بادام دریافت کرده اند.

مادری برای همه

زهرا یوری از قدیمی های محله، حدود هشتاد سال سن دارد و به نوعی بزرگ تر و مادر اهالی کوچه محسوب می شود.

همسایه ها او را کارگشا و دست و دل باز معرفی می کنند؛ کسی که بارها خانه اش را برای مجالس مختلف در اختیار آن ها قرار داده است یا اگر وسیله ای مثل دیگ و اجاق نیاز داشته باشند، بی دریغ در اختیارشان می گذارد. او می گوید: همسایه ها لطف دارند و خوبی خودشان است. دلم به همین دوستان خوش است که حتی گاهی از قوم و خویش نزدیک ترند.

زهرا خانم سفره دار است و همیشه روضه هایش با پذیرایی همراه است. حتی اگر همسایه ای به دلیل مشکلات به مراسم نیاید، نذری را بسته بندی می کند و به در خانه اش می فرستد.

گوشت نذری و دیگ شله اربعینشان هم بعد از فوت همسرش برپاست.

مهربان و صبور است و هر چه بچه ها سروصدا می کنند، صبوری می کند.

زهرا خانم می گوید: همسایه های اینجا با هم مهربان هستند و رفت و آمد دارند. ارتباطمان مثل مادر و دختر است و دلم می خواهد تا وقتی زنده هستم، پیششان بمانم.

به پاس رشادت شهید ساکت

شهردار منطقه ۵ با همراهی جمعی از مدیران و فرماندهان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی با حضور در منزل شهید علی اکبر ساکت، شهید جنگ تحمیلی سوم و ساکن محله کوی سلمان، با خانواده این شهید و الا مقام دیدار کردند. در این دیدار ضمن قرائت فاتحه برای آن شهید گرامی، یاد و خاطره شهیدای گران قدر انقلاب اسلامی ایران گرامی داشته شد و شهردار منطقه با اهدای لوح تقدیر و هدایایی از این خانواده تجلیل کرد. شهید علی اکبر ساکت ۱۹ فروردین ۱۴۰۵، دقیقاً چند ساعت قبل از اعلام آتش بس، در یکی از شهرهای بندرعباس به شهادت رسید.

شهردار منطقه ۵ مشهد در اولین نشست با شوراهای اجتماعی محلات بر نقش مهم این اعضا تأکید کرد

تقویت فضای گفت و گوی مردم با مسئولان

شهردار منطقه ۵، هفته گذشته در اولین نشست تخصصی با شوراهای اجتماعی یازده محله این منطقه که در سالن شهدای وحدت برگزار شد، بر ضرورت استفاده از ظرفیت شورای اجتماعی محلات تأکید کرد. حسین اکران گفت: اعضای شوراهای اجتماعی محلات، شبکه ای مردمی و درون محله ای هستند که به صورت مستقیم با مردم ارتباط دارند. از این رو نظر آنان بخشی از افکار عمومی محله و شهر به شمار می رود و چکیده نظرات مردم را عرضه می کنند.

او گفت: بزرگ ترین نقطه قوت شوراهای، عضویت داوطلبانه، بدون چشمداشت مادی و صرفاً بر اساس مسئولیت پذیری، تعهد اجتماعی و باورهای عمیق دینی و دلسوزانه ای است که تاکنون این تشکل را سرپا نگه داشته است.

اکران بیان کرد: توسعه و تقویت فضای گفت و گو بین گروه های محله ای با مسئولان و نزدیک تر شدن نهاد شهرداری به اقشار مختلف مردم از کارکرد های مثبت شوراهاست و تقاضا می شود اعضای یازده شورای اجتماعی محله در منطقه ۵ برای گسترده شدن هر چه بیشتر این تعاملات بکوشند و مردم و مدیران را از نتایج این اتفاق مبارک بهره مند سازند.

آرایش دوباره درختان

هرس سرشاخه های خشک درختان و درختچه های بوستان های بزرگ منطقه ویژه فصل بهار انجام شد. این اقدام با هدف پیشگیری از سقوط شاخه ها و بروز حوادث احتمالی، زیباسازی فضای سبز شهر و کمک به رشد بهتر درختان انجام شد. در این عملیات از ابتدای فروردین امسال تا نیمه اردیبهشت، ۲ هزار و ۱۶۹ اصله درخت و درختچه که عمدتاً در بوستان های امت، شهدای تاکسی رانی و بوستان بزرگ وحدت بودند، هرس و سرشاخه های خشک درختان برای فراوری و استفاده بهینه جمع شد.

اهالی خیابان شهید صدوقی از وضعیت نامناسب آسفالت و هزینه‌های مداوم تعمیر خودرو می‌گویند

مسیر ناهموار در خیابان پرتردد

سحر نیکو عقیده وقتی وارد خیابان شهید صدوقی محله چهنومی شوی، اولین چیزی که توجه را جلب می‌کند، وضعیت نامناسب آسفالت و چاله‌های ریز و درشت در تمام طول مسیر است.

انگار گذر از روی این چاله‌ها بخشی از تجربه روزمره عابران و راننده‌هاست. آن‌ها که اینجا، مسیر هر روزه‌شان است، می‌دانند که باید با احتیاط بیشتر بین چاله‌ها مانور بدهند تا جلوگیری از آسیب کمتری ببینند. علاوه بر چاله‌ها آسفالت سرتاسری این خیابان هم ترک خورده، کهنه و فرسوده شده و چهره این محله را نازیبا کرده است. این در حالی است که خیابان شهید صدوقی، با حضور مغازه‌های تجاری و ساکنان قدیمی، یکی از شریان‌های اصلی این منطقه به‌شمار می‌رود و میزان رفت و آمد در این معبر زیاد است.

تکان شدید خودروها

خیابان شهید صدوقی طولانی است و ناهمواری‌ها هر جای این معبر دیده می‌شود. علی‌آرام، یکی از کسبه و از قدیمی‌ترین ساکنان این محدوده، از سختی‌های رفت و آمد روزانه میان این ناهمواری‌ها می‌گوید. مغازه‌اش در میانه خیابان قرار دارد و هر لحظه صدای تکان شدید خودروها یا برخورد تایرها با چاله‌ها را می‌شنود. با گلابه می‌گوید سال‌هاست خیابان همین وضعیت را دارد و با وجود پیگیری اهالی و تماس‌های مکرر با ۱۳۷، آسفالت فرسوده‌تر می‌شود؛ تقریباً هر ماه باید یک سر به تعمیرگاه بزنیم. جلوگیری از ماشین‌ها دائم دچار مشکل می‌شود. هر بار یک قطعه نیاز به تعویض پیدا می‌کند و در این شرایط، خرج‌های غیرمنتظره روی دستمان می‌گذارد.

او توضیح می‌دهد که راننده‌ها ناچارند هنگام عبور با سرعت بسیار کم حرکت کنند تا ضربه کمتری به خودرو وارد شود، اما همین موضوع گاهی باعث ایجاد ترافیک مقطعی در خیابان هم می‌شود.

مشکل روزهای بارانی

حسن خسروی، از دیگر ساکنان قدیمی این محله هم از وضعیت نامناسب آسفالت خیابان شهید صدوقی گلابه دارد. می‌گوید در کل این ناحیه به سختی می‌توان خیابانی پیدا کرد که آسفالتش تا این اندازه آسیب دیده و فرسوده باشد. او توضیح می‌دهد که در بعضی قسمت‌های خیابان وضعیت حتی بدتر هم می‌شود؛ از محدوده صدوقی ۲۳ تا ۳۳ تقریباً ناهمواری‌ها قطع نمی‌شود؛ هر چند قدم یک چاله هست و راننده‌ها مجبورند مدام سرعتشان

را کم یا مسیرشان را کج کنند تا از داخل چاله رد نشوند. او می‌گوید این مشکل در روزهای بارانی بیشتر خودش را نشان می‌دهد، وقتی چاله‌ها از آب پر می‌شوند؛ بارها پیش آمده است که لاستیک ماشین‌ها داخل همین چاله‌های پر از آب می‌افتد و آب با شدت به سر و روی عابران پاشیده می‌شود. به گفته او، خیابانی با این میزان رفت و آمد، انتظار می‌رود دست‌کم از یک آسفالت هموار و قابل قبول برخوردار باشد.

آسفالت مجدد تا پایان خرداد

در ادامه، گلابه‌ها و مطالبات اهالی خیابان شهید صدوقی را با رئیس اداره فنی و عمران شهرداری منطقه ۶ مشهد در میان می‌گذاریم. محسن خادم پیر، ضمن تأیید بحق بودن اعتراض ساکنان، وضعیت فعلی آسفالت این خیابان را نامطلوب ارزیابی می‌کند. او با اشاره به پیگیری‌های انجام شده در ماه‌های گذشته می‌گوید: اداره فنی و عمران منطقه بارها درخواست اجرای روکش آسفالت خیابان شهید صدوقی را به سازمان فنی و عمران شهرداری ارسال کرده، اما طبق پاسخ‌های دریافتی، به دلیل شرایط جنگی و تعطیلی کارخانه قیر، امکان اجرای عملیات روکش آسفالت در این مقطع زمانی فراهم نبوده است. رئیس اداره فنی و عمران شهرداری منطقه ۶ مشهد در عین حال تأکید می‌کند با بهبود شرایط تأمین مصالح، این معبر در اولویت رسیدگی قرار می‌گیرد. وی وعده می‌دهد عملیات آسفالت مجدد خیابان شهید صدوقی حداکثر تا پایان خرداد اجرا می‌شود.

هر چند قدم یک چاله هست و راننده‌ها مجبورند مدام سرعتشان را کم یا مسیرشان را کج کنند تا از داخل چاله رد نشوند

پیشرفت ملموس پروژه پارک خطی کرامت

فاز دوم پروژه پارک خطی بوستان کرامت با ۷۰ درصد پیشرفت فیزیکی و اعتبار ۳۴ میلیارد تومان به مساحت ۲ هکتار در حال اجراست و بخش شایان توجهی از فعالیت‌های عمرانی آن به مرحله تثبیت رسیده است. در جریان اجرای فاز دوم، عملیات سنگ‌کاری کف پیاده‌رو، اجرای تایل‌های کف و... انجام شده است.

اقدام قاطع برای امنیت عابران پیاده

گشت‌های مشترک واحداً انضباط شهری شهرداری منطقه ۶ و اداره کل خدمات شهری و راهور با هدف حمایت از حقوق شهروندان در خیابان شهید رستمی دست به کار شدند. این گشت‌ها با تمرکز بر خودروهای نمایشگاه‌داران که با پارک‌های غیرمجاز، مسیر عابران پیاده را مسدود کرده بودند، اقدام به اعمال قانون چهل خودرو متخلف کردند.

آسفالت نواین بار برای پورسینا

عملیات بهسازی و مرمت آسفالت در معابر شهید پورسینا ۹۰۷، با هدف ارتقای کیفیت تردد و افزایش ایمنی شهروندان اجرا شد. در این اقدام عمرانی، روکش و لکه‌گیری نقاط آسیب‌دیده معابر در دستور کار قرار گرفت تا ضمن هموارسازی مسیر، از گسترش خرابی‌های احتمالی جلوگیری شود.

شهر خبر

پیگیری شهرآرامحله درباره وضعیت نامناسب آسفالت معبر شهید نصیری ۶ کماکان ادامه دارد سال جدید و وعده تازه

نیکو عقیده ۳۰ تیر ماه سال گذشته بود که گزارشی درباره آسفالت بی‌کیفیت کوچه شهید نصیری ۶ نوشتیم. پس از پیگیری و گفت‌وگو با مسئولان شهرداری، رئیس اداره عمران و حمل و نقل شهرداری منطقه ۶، پاسخ‌گویی به این معضل را منوط به بازدید میدانی از این معبر اعلام کرد. در تاریخ ۲۰ مرداد، امین تفضلی توضیح داد: در صورت نیاز، حتماً کانال هدایت رواناب‌ها احداث خواهد شد و آسفالت معبر هم در صورت بازگشایی اعتبارات در سال جاری روکش می‌شود. رئیس اداره فنی و عمران منطقه ۶ مشهد این بار در پیگیری مجدد شهرآرامحله، از تعطیل شدن کارخانه آسفالت می‌گوید. محسن خادم پیر تأکید می‌کند که رسیدگی به وضعیت این کوچه در اولویت قرار دارد اما تعطیلی کارخانه به دلیل شرایط موجود نمی‌تواند در این راستا اقدامی انجام داد. او درباره جمع‌آوری آب‌های سطحی توضیح می‌دهد: در بررسی‌های جدید متوجه شدیم کل معابر آن محدوده نیاز به کانال جمع‌آوری آب‌های سطحی دارد، نه فقط این معبر. همچنین نصب کانال فقط برای همین یک معبر امکان‌پذیر نیست. این مسئول در ادامه وعده می‌دهد که به احتمال زیاد این پروژه در اعتبارات امسال لحاظ و تا پایان سال اجرایی خواهد شد.

پیاده‌روهایی خ

محمود ابراهیمی
شهرداری اشاره
پیاده‌روهایی خ
کنم. نماینده شهرداری
محدوده سنگ فرش
برای سنگ فرش نیا
سامانه ۱۳۷ تماس
پرسیدند که بازسازی
ابراهیمی ادامه می‌ده
نیست و باید شیب جد
راکد نمایند. از این گذ
و درختانش را آبیاری ن

ناشناخته

۱۰ بهمن
تا الان این ش
می‌گوید: سال
نمایند و وقت
شورا با نصب
را اعلام کرد و ق
خودرویی س
پیگیری های
کسبه به موار
مثلا اینکه تعد
معبّر کرامت
ندارند یا پلاک
درست نیست

سید محمد عطایی صدای دنگ و دنگ کوبیدن آهن روی آهن به گوش می‌رسد. کمی جلوتر صدای گاز دادن پمپایی خودرویی را می‌شنویم که مشغول تست موتور آن هستند یا صدای استارت زدن پمپایی. از خیابان کرامت ۲۱ که وارد می‌شویم، عده زیادی را می‌بینیم که در مغازه‌ها و کارگاه‌های کوچک و بزرگ مشغول تعمیر خودرو هستند. اینجا شهرک صنعتی صنعتی ثامن در محله مهرآباد مخصوص خدمات خودرویی سبک است؛ جایی که بیش از هزار مغازه و کارگاه فعال دارد که در هر کدام از آن‌ها حداقل چهار پنج نفر مستقیم و غیرمستقیم مشغول به کارند. این محیط علی‌رغم ظاهر نخراشیده‌اش، سراسر شور زندگی است. مثل یک کارخانه بزرگ که هرکس وظیفه خودش را در آن انجام می‌دهد.

این شهرک فضای اشتغال چندین هزار نفر فراهم کرده اما آن طور که باید رونق ندارد و به آن رسیدگی چندانی هم نشده است. مشکلاتی هم از نظر اوقافی بودن مغازه‌های آن وجود دارد که برای بررسی آن‌ها به اینجا آمده‌ایم. در این گزارش، تنها به مشکلات فاز یک شهرک می‌پردازیم.

فاز یک شهرک صنعتی صنعتی ثامن با بیش از ۶۰۰ کارگاه و مغازه با چالش‌هایی ریشه‌دار روبه‌روست

رونق کار میان کمبودها و فرسودگی زیرساخت‌ها

کردند و در نهایت زمینی اختصاص دادند اما باز مشکلاتی پیش آمد که ساخت آن به سرانجام نرسید. عبداللّهی تعریف می‌کند که از سال ۱۳۸۳ پیگیر احداث نمازخانه‌ای در شهرک بوده‌اند و در نهایت سال ۱۳۹۵ مجوز زمین نمازخانه را از شهرداری دریافت کردند. مشکل اینجاست که گویا زمین نمازخانه در جای مناسبی انتخاب نشده و محل پارکینگ خودروهاست؛ برای همین کسبه درخواست کرده‌اند که این زمین با زمین پشتی آن که فضای سبزی بین خیابان تلاش ۵ و ۶ است، تها تر شود. او می‌گوید: شهرداری گفته است باید سند اینجایا را به شهرداری واگذار کنید تا زمین مورد نظر را به شما بدهیم. زمین اینجایا سال ۱۳۹۵ به من تحویل دادند. حتی لوله گاز زیر آن زمین عبور کرده بود و در همان سال ۸ میلیون تومان هزینه کردیم تا آن را به مکان دیگری منتقل کردند. اگر ما زمین را به نام شهرداری بزنیم، از کجا معلوم که زمین مورد نظر ما که هنوز در اختیار اوقاف است، تحویل شهرداری شود.

صنعتی تعمیرات خودرو ثامن دارای سه فاز است که فاز یک آن سال ۱۳۸۳، فاز دو سال ۱۳۸۴ و فاز سوم در سال بعدش افتتاح شد. کل زمین این محدوده ۵۲ هکتار بود که پس از کسر سهم معابر و فضای سبز، ۱۷۸۳ مغازه و کارگاه در آن ساخته شد و فاز یک شهرک ثامن با ۶۸ مغازه و کارگاه با متوسط چهار نفر شاغل پر رونق‌ترین آن‌هاست. عبداللّهی به نکته‌ای اشاره می‌کند که جای تعجب دارد. او می‌گوید: برای این تعداد مغازه و کارگاه افرادی که در آن‌ها مشغول کارند، نمازخانه، آب‌خوری و سرویس بهداشتی در نظر گرفته نشده است. او ادامه می‌دهد: هر تلاشی که در این زمینه کردیم، بی‌نتیجه ماند. مثلاً حدود سال ۱۳۹۱ از سومین دوره شورای اسلامی شهر مشهد، سه دستگاه آب سردکن دریافت و وصل کردیم اما از شهرداری منطقه آمدند و آن‌ها را بردند و گفتند: «خطر برق‌گرفتگی وجود دارد». برای احداث نمازخانه نیز در سال ۱۳۹۵ از امام جمعه دستور گرفتیم و نمایندگان مجلس و شورای شهر هم کمک

بدون حتی یک آب‌خوری و نمازخانه!

نزدیک ظهر است و در هوای گرم و آفتاب تیز بهاری، حدود صد نفر از کسبه ابتدای خیابان تلاش ۳ داخل شهرک جمع شده‌اند. علی اصغر عبداللّهی از کسبه قدیمی اینجا و کارشناس اتحادیه صافکاران و همچنین نماینده هیئت امنای شهرک است. او ابتدا می‌گوید: شهرک

جوی و جدول همیشه آلوده

این شهرک صنعتی مشکلات دیگری نیز دارد که کاسبان به آن معترضند. از جمله وضعیت آسفالت معابر، پیاده روهای بی‌سبب و شکل یک شکل دارند و بعضاً خاکی اند و نیز جدولی که بتن آن از شدت فرسودگی پودر شده و از بین رفته است. جوی های روان آب اکثرشان مملو از آب راکد و لجن هستند و مسیر جوی هائیز در نقاط مختلف مسدود شده اند و آب کثیف و پراز زباله جریان ندارد. در بسیاری از نقاط لبه های جوی ریخته است و در نقاطی، وسط معبر سواره رو گودال هایی

پراز پساب قرار دارد که خودروها از داخل آن عبور می کنند و آب آلوده را به این طرف و آن طرف می پاشند. حسن رضایی، یکی از کسبه این شهرک، می گوید: جوی و جدول ها از همان زمان افتتاح تا الان اصلاح و بهسازی نشده است. پساب راکد به خصوص در فصول گرم بوی مشتمن کننده ای دارد و به ندرت برای لای روبی اش می آیند. اصلاً خبری از رسیدگی نیست. زمان باران هم اینجا شبیه تالاب می شود. او پیگیر تمیز کردن این جدول از سامانه ۱۳۷ شهرداری بوده است اما قبل عید بود که برای تمیز کردن جوی و جدول با مرکز ۱۳۷ تماس گرفتیم و اپراتور گفت کارگران مشغول رنگ آمیزی جدول

هستند. بعد از آن مدت هم کسی نیامد. سطل گالوانیزه نزدیک کارگاه رضایی، همیشه حداقل تا نیمه پر از زباله و در کنار جوی کنار سطل هم، آب راکد جمع شده است. متأسفانه سال پیش، پشه سالک صورت شاگردش را گزید و به گفته او «بعید نیست که مربوط به آلودگی همین جا باشد.» البته مشکل دیگری هم هست. اینکه بعضی مغازه ها و کارگاه ها اقدام به ساخت و ساز کرده و دو تا سه طبقه بالای ملکشان ساخته اند. این ساختمان ها بیشتر کارگاهی، انباری و دفتر شرکت ها هستند اما مشکلاتی هم ایجاد کرده اند، مانند همین مسئله که پسابشان وارد جوی خیابان می شود.

تراب و خاکی

دیگر کاسب شهرک، به وعده محقق نشده می کند: او می گوید: پار سال می خواستم در حاشیه خیابان کرامت ۲۱ را سیمان ری آمد و گفت که ظرف یک ماه آینده این خواهد شد. تا الان که چندین ماه گذشته، مده اند. حتی برای بازسازی جدول ها با گرفتیم. آن ها هم دو بار پیگیری کردند و انجام شده است و ما گفتیم نه. بعد پیاده رو سازی اگر انجام هم بشود، کافی اول خیابان اصلاح شود تا رواناب ها و پساب ها نرفته کسی به فضای سبز اینجا رسیدگی نمی کند می کنند.

اوقافی اما شخصی!

مغازه های اینجا اوقافی است، اما طرف حساب مالکان، اداره اوقاف مشهد نیست؛ چون به اصطلاح این املاک «اوقاف شخصی» است. مجتبی غلامی، عضو شورای اجتماعی محله مهرآباد، در محدوده این شهرک بنگاه معاملات ملکی دارد و بهتر از بقیه به مشکل واقف است. او می گوید: واقف مغازه های اینجا شخصی به نام آقای حاج عبدالعلی قاسمی است. او اینجا را وقف کرده و متولی آن را اولاد ذکورش مشخص کرده است. مشکل ما این است که قوانین اینجا مطابق با قوانین اداره اوقاف نیست؛ مثلاً اگر برای نقل و انتقال ملک اوقافی به آن اداره مراجعه کنیم، باید هزینه ای برای نقل و انتقال آن بپردازیم ولی نقل و انتقال بعدی تنها ما به التفاوتی اندک دارد. اما با شرایط فعلی هر بار که قرار است نقل و انتقالی صورت بگیرد، باید هزینه کامل آن را دوباره بپردازیم. اداره اوقاف هم می گوید نمی تواند در این مسئله دخالت کند و به او مربوط نیست؛ چون متولی شخصی دارد. طبق گفته کسبه، حتی کارشناسی هزینه نقل و انتقال هم به عهده خودشان است و خبری از کارشناس رسمی دادگستری نیست و آن طور که اذعان دارند، در مجموع اینجا در مسئله نقل و انتقال، قانون مشخصی ندارد. این در حالی است که محمود قاسمی متولی این موقوفه می گوید: ما در امور نقل و انتقال طبق ضوابط اداره اوقاف عمل می کنیم.

امنیت شکننده شهرک

طبق گفته کسبه، مجموعه به این بزرگی، حتی یک دستگاه عابر بانک ندارد. عبداللهی می گوید: هر موقع اقدام کردیم که بانکی بیاید و عابر بانک نصب کند، به ما پاسخ دادند که «اینجا امنیت ندارد.» به نظر ما معابر شهرک باید محصور و دیوار کشی شود؛ چون ما ارتباطی با کوچه های مسکونی اطراف نداریم و حتی بین سواره رو معابر و شهرک عملاً جدا اول پنجاه سانتی متری مسدود شده است. او ادامه می دهد: نیمه شب ها اینجا حکایتی داریم! سارقان می آیند و با چوب یا میله های بلند از داخل کارگاه ها و وسایل را سرقت می کنند. همین که دنبالشان می کنیم، وارد کوچه های اطراف می شوند و فرار می کنند. یکی از صافکار های کوچه تلاش ۸ هم می گوید: حتی خودرو در حال تعمیر مردم را شب نمی توانیم از ترس سرقت شدن، بیرون بگذاریم. صادق مروی در همین معبر کارگاه تولید دریاچه کولر

بودن نام و نشان

۱۳۸۲ فاز یک شهرک افتتاح شد اما از همان سال شهرک تابلو و نشانی ندارد. عبداللهی در این باره ۹۱ یا ۹۲ یا حجت الاسلام و المسلمین مهرورز، شورای اسلامی شهر، بعد از پیگیری، موافقت تابلو ۳ در ۶ متر در ابتدای میدان مفتح شرقی برار بود روی آن نوشته شود: «شهرک خدمات یک». اما شهرداری منطقه موافقت نکرد و ما هم به نتیجه نرسید.

دیگری درباره موضوع تابلو اشاره می کنند: آدای از معابر داخل شهرک تابلو ندارند مانند ۲۱؛ حتی بعضی مغازه ها و کارگاه ها پلاک ها اصلاً قاعده مشخصی ندارند و ترتیبشان

دارد. او می گوید: زمین انتهایی خیابان تلاش ۸ متعلق به شهرداری است و به زباله دانی تبدیل شده است. داخل این زمین، تعدادی نیوجرسی قرار داده شده که پناه خوبی برای معتادان متجاهر، سارقان و حتی زباله ریزی معدود شهروندان بی اخلاق شده است.

اونیز تا کیدمی کند که شهرک باید دیوار و حصار داشته باشد و به نگهبان نیاز دارد. عبداللهی درباره این مسئله هم دل پردردی دارد و می گوید: سال ۱۳۹۶ قرار بود دور تادور شهرک به اندازه دو متر دیوار بشود و یک متر و ۸۰ سانت نرده بالای آن باشد اما شهرداری تا به حال در این زمینه اقدامی انجام نداده است. با این وضعیت، حضور نگهبان هم فایده ای ندارد. سال ۱۳۹۲ برای مجموعه نگهبان گذاشتیم. ماه اول ۱۱۰ مغازه دار پول دادند، ماه بعد ۱۰۰ تا و سپس ۸۰ و ۵۰ نفر. مشکل پول جمع کردن است. اما مشکل اصلی این است که فرایند جمع کردن پول از کسبه، بسیار زمان بر است. چون کسبه مکانی ندارند

هیچ گونه قرارداد همکاری درباره تخلیه

زباله و پسماند صنوف پرزباله ندارند.

مهرداد آریافر، رئیس اداره عمران، حمل و نقل و ترافیک شهرداری منطقه ۵ نیز درباره وضعیت آسفالت و جدول شهرک می گوید: اقدامات مرتبط به ترمیم سطحی آسفالت معابر متوقف نشده است و در سطح معابر به ترتیب اولویت اجرامی شود. ترمیم جدول نیز پس از تخصیص اعتبار سال ۱۴۰۵ بر حسب اولویت بندی معابر، انجام خواهد شد.

شهرآرامحله در شماره بعد پیگیر پاسخ مسئولان در باره احداث نمازخانه در این شهرک و لزوم دیوار کشی دور آن خواهد بود.

وعده نظافت ویژه کانال ها

سید مهدی زحمتکش، رئیس اداره خدمات شهری شهرداری منطقه ۵، درباره وضعیت جمع آوری زباله در شهرک صنعتی ثامن می گوید: زباله گیری و نظافت کانال ها و کانیوهای این محدوده نیز روزانه انجام می گیرد.

او ادامه می دهد: با این حال ظرف ۷۲ ساعت آینده پس از پایان بارندگی، نظافت به طور ویژه و گروهی انجام خواهد شد.

این مسئول در ادامه به قرارداد نداشتن همکاری صنوف کسبه این شهرک با شهرداری اشاره می کند و می افزاید: محل مورد نظر کارگاهی است اما

ناراضیان به اداره اوقاف مراجعه کنند

روابط عمومی اداره اوقاف نیز اعلام کرد در صورتی که کسبه درباره ناعدالتی و اشکال در روند انتقال ادعایی دارند، مدارک خود را به این اداره تحویل دهند و بعد از بررسی موضوع، تصمیم لازم اتخاذ خواهد شد.

تابلو گذاری معابر تا ۲ ماه بعد

ناهید فرید نیا، رئیس اداره نام گذاری معابر و تابلو نویسی سازمان فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد، در پاسخ به این مشکل که بعضی معابر شهرک ثامن تابلو ندارند، می گوید: این معابر قبلاً تابلو گذاری شده اند اما به دلایل نامعلوم برداشته شده اند.

این مسئول ادامه می دهد: حداکثر تا دو ماه بعد این تابلوها مجدداً نصب خواهد شد اما مسئولان و هیئت امنای شهرک باید ترتیبی اتخاذ کنند که این تابلوها مجدداً برداشته نشود. فرید نیا درباره پلاک گذاری دقیق و درست مغازه ها و کارگاه ها می افزاید: مالکان محترم باید به اداره نام گذاری شهرداری مراجعه و پلاک درست را مطابق با کد پستی شان دریافت کنند.

مرضیه حوتی، چرخه خدمت جهادی را با تدریس در مسجد ادامه می دهد

حفظ سنگر علم، در نبود مدرسه

راه تجربه

مانده. یکی از این خاطرات مربوط به دختر بچه ای دبستانی است؛ دانش آموزی که به دلیل چسبیدگی انگشتان دستش، از حضور در جمع خجالت می کشید و گوشه گیر بود. مادر نابینایی داشت و شرایط سخت اقتصادی خانواده، روی روحیه و درسش تأثیر گذاشته بود؛ «خیلی کم حرف می زد و خودش را از بقیه جدای می کرد. سعی کردم آرام آرام به او نزدیک شوم. بعد از هر بار املا یا انشا، کنار برگه اش چند خط برایش می نوشتم؛ متن های کوتاه و قشنگی که حالش را بهتر کند و بیخش باز شود.»

همین چند جمله کوتاه، آغاز یک دوستی عمیق شد. دخترک کم کم شروع به صحبت کرد؛ از زندگی اش گفت، از نگرانی ها و سختی هایی که در خانه تجربه می کرد؛ کم کم به درس علاقه مند شد و اعتماد به نفسش برگشت. بعد از مدتی، تبدیل شد به یکی از شاگردهای خوب کلاس.»

● ○ کلاس حضوری در مسجد

حالا بیش از یک ماه از تعطیلی مدارس به دلیل شرایط جنگ می گذرد؛ روزهایی که دوری از کلاس درس، نگرانی تازه ای برای خانواده ها و معلم ها به وجود آورده است. در چنین شرایطی، نقش معلم ها پررنگ تر از همیشه است؛ کسانی که تلاش می کنند ارتباط بچه ها با درس قطع نشود. به گفته مدیر مدرسه المهدی (عج)، مرضیه حوتی از همان روزهای اول تعطیلی، داوطلبانه پای کار آمد؛ معلمی که منتظر دستور و برنامه نماند و تلاش کرد راهی برای ادامه آموزش پیدا کند. ابتدا کلاس هادریست برنامه شاد برگزار می شد، اما این شیوه خیلی زود محدودیت هایش را نشان داد. خودش می گوید: برنامه شاد مدام قطع و وصل می شد. از طرف دیگر، خیلی از بچه ها اصلاً اینترنت یا گوشی مناسب نداشتند و عملاً از کلاس جامی ماندند.

همین مسئله باعث شد تصمیم دیگری بگیرد؛ تصمیمی که دوباره او را به مسجد و فعالیت های جهادی اش برگرداند. حالا سه روز در هفته، در مسجد امام حسین (ع) محله کهنه بیست (موعود)، برای دانش آموزان کلاس های حضوری رایگان برگزار می کند؛ «اینجا دیگر خبری از میز و صندلی و امکانات مدرسه نیست، اما همین که می توانیم حضوری کلاس داشته باشیم، خیلی ارزش دارد.»

کلاس ها ابتدا فقط برای دانش آموزان مدرسه خودشان برگزار می شد، اما کم کم بچه های مدارس دیگر هم به این جمع اضافه شدند. حالا تعداد دانش آموزان کلاس به بیش از سی نفر رسیده؛ بچه هایی که روی فرش مسجد کنار هم می نشینند و درس می خوانند. در حالی که معلمشان تلاش می کند نگذارد روزهای سخت، آن ها را از مسیر آموزش دور کند.

● ○ مسجدی که به کلاس درس تبدیل شد

در شکل گیری این کلاس ها، همراهی مسجد امام حسین (ع) و مسئولان آن نقش مهمی داشته است؛ همراهی ای که به گفته حوتی، در

همه مسجد ها دیده نمی شود. او می گوید برخلاف برخی مسجد ها که از برگزاری چنین برنامه هایی استقبال نکردند. در این مسجد از همان ابتدا نگاه مثبتی به این طرح وجود داشته است. حجت الاسلام جعفر آقا جان نژاد، امام جماعت این مسجد، به همراه فرمانده پایگاه بسیج مسجد، خودشان با مرضیه حوتی صحبت کردند و از او خواستند کلاس های آموزشی را در فضای مسجد برگزار کند؛ این پیشنهاد خیلی زود به شکل گیری یکی از کلاس های شلوغ کمک درسی محله منجر شد. آقا جان نژاد معتقد است مسجد تنها محل عبادت نیست و به ویژه در شرایط بحرانی، باید به پایگاهی برای حمایت از مردم و پاسخ به نیازهای محله تبدیل شود.

● ○ نقطه عطف مسیر معلمی

حوتی در همان سال ها به مؤسسه «نگس دلان منتظر» هم پیوست؛ مؤسسه ای که فعالیت های جهادی، فرهنگی و آموزشی را در کنار هم پیش می برد. حضور در این مجموعه، فرصتی تازه برای گسترش فعالیت هایش فراهم کرد. در آنجا علاوه بر برگزاری کلاس های رایگان آموزش قرآن، در طرح های فرهنگی دیگر هم مشارکت داشت؛ از جمله برگزاری کلاس های مهدویت برای دختران نوجوان و برنامه هایی که تلاش می کرد پیوند نسل جوان با مفاهم دینی و هویتی را عمیق تر کند. سال ۱۳۹۲ نقطه آغاز فعالیت رسمی او در مدارس بوده است. تدریس را آغاز کرد و به تدریج تجربه های بیشتری در کلاس درس به دست آورد. با این حال، خودش نقطه عطف مسیر معلمی اش را سال ۱۳۹۹ می داند؛ زمانی که به عنوان معلم در مدرسه «المهدی (عج)» واقع در محله پورسینا مشغول به کار شد. حوتی درباره تجربه تدریس در مدارس حاشیه شهر می گوید: این مدارس داستان متفاوتی دارند. شاید امکانات کمتر باشد، اما بچه ها انگیزه و استعداد بیشتری دارند.

● ○ متن های حال خوب کن خانم معلم

مرضیه حوتی حالادر بیشتر مدارس منطقه ۶ مشهد تجربه فعالیت جهادی دارد؛ مدرسه محبت، دوازده فروردین و چندین مدرسه دیگر در محله های کم برخوردار، خودش می گوید در این منطقه، عقب افتادن دانش آموزان از درس، موضوع تازه ای نیست؛ مسئله ای که ریشه در مشکلات اقتصادی و شرایط خانوادگی بسیاری از بچه ها دارد؛ «خیلی از خانواده ها فرصت یا توان پیگیری درس بچه ها ندارند. بعضی از دانش آموزها هم بعد از مدرسه سرکار می روند. برای همین کلاس های کمک درسی عصرها در این مناطق خیلی رایج است و من هم سال ها بخش زیادی از این کلاس ها را برگزار می کردم.» در میان سال های تدریس و فعالیت جهادی، خاطرات زیادی در ذهنش

سحر نیکو عقیده وقتی قدم به کلاس می گذارد، پیش از هر چیز لبخند گرم و سلام صمیمانه اش، فضای کلاس را پر می کند. نگاهش میان نیمکت هامی چرخد و احوال پرسشی اش با دانش آموزان دقایقی طول می کشد. کلاس درس برای او تنها محل آموزش نیست، بلکه خانه ای کوچک برای دل بستگی های عمیق و محلی برای خدمت بی چشمداشت است. داستان این همه شوق مرضیه حوتی نشان دهنده کلاس درس و شاگردانش، به سال ها پیش بازمی گردد؛ به روزهایی که پس از پایان تحصیل در دانشگاه، لباس معلمی را بر تن کرد و تصمیم گرفت مسیر زندگی اش را با آموزش و خدمت گره بزند. او از همان ابتدا، در کنار مسئولیت های حرفه ای خود، دل در گرو فعالیت های جهادی هم داشت؛ مسیری که امروز با توجه به شرایط پیش آمده و تعطیلی مدارس، پررنگ تر از همیشه ادامه دارد. حالا او در روزهایی که مدارس تعطیل اند، در مسجد امام حسین (ع) محله کهنه بیست (موعود)، کلاس های کمک درسی رایگان برگزار می کند تا به قول خودش، بچه های از درس ها عقب نمانند.

● ○ شروع فعالیت های جهادی

وقتی می رسم که چند دقیقه بیشتر به پایان کلاس باقی نمانده است. بچه ها که روی فرش مسجد امام حسین (ع) نشسته اند و مشغول جمع کردن وسایلشان هستند، یکی یکی بلند می شوند. معلمشان را در آغوش می گیرند و با شادمانی از کلاس خارج می شوند. همین چند دقیقه کافی است تا عمق رابطه صمیمانه و پر محبت میان معلم و شاگرد در این کلاس را بفهمم؛ رابطه ای که بیشتر از یک تجربه آموزشی، شبیه پیوندی خانوادگی است. مرضیه حوتی آرام و با حوصله از آغاز این مسیر می گوید. او متولد سال ۵۶ است و پس از گرفتن مدرک کارشناسی فقه و حقوق اسلامی، در حالی که فرزند کوچکی داشت، تصمیم گرفت پادر مسیر فعالیت های جهادی بگذارد؛ «فرزند شیر خواره داشتم، اما دلم می خواست کاری برای بچه ها انجام بدهم. برای همین وارد طرح جهادی جواد الائمه (ع) شدم و آموزش های لازم را از آموزش و پرورش دریافت کردم تا بتوانم به صورت جهادی خدمت کنم.»

او از سال ۸۹ فعالیتش را به عنوان نیروی جهادی آغاز کرد و در مسجد های مختلف شهر، برای کودکان سه تا هفت ساله کلاس های روخوانی و روان خوانی قرآن برگزار می کرد؛ کلاسی که در پایان آن بچه های توانستند پانزده سوره را حفظ کنند و بخوانند.

زوج فعال فرهنگی محله اروند، فضای کانونشان را به کلاس درس بچه‌ها تبدیل کرده‌اند

میزبانی از آینده‌سازان

نیوکو عقیده بچه‌ها سر کلاس نشسته اند و یادقت به صحبت‌های دبیرشان گوش می‌دهند. منظور از کلاس، اتاق کوچک کانون فرهنگی کوثر در محله اروند است؛ فضایی که حالا حدود دو هفته است به کلاس درس بچه‌های سه مدرسه این محله تبدیل شده است. به دلیل شرایط جنگی، مدارس مجازی برگزار می‌شوند و اعضای این کانون جهادی، بی‌هیچ چشمداشتی، میزبانی کلاس‌های درسی را بر عهده گرفته‌اند. حالا بچه‌ها چفت در چفت کنار هم نشسته‌اند؛ با این حال حواسشان جمع است و با تمرکز به حرف‌های دبیر گوش می‌دهند. فضا کوچک و کم‌امکانات است، اما همین که مکانی برای ادامه آموزش فراهم شده، باعث شده همه از بودن در این کلاس‌ها احساس رضایت کنند.

از آموزش مجازی تا حضور واقعی

کلاس هنوز شروع نشده است. سی دانش آموز پایه چهارم مدرسه سردار سلیمانی شانه به شانه کنار هم نشسته‌اند؛ بی‌آنکه نبود فضای کافی توجهشان را جلب کند. نگاه‌ها بیشتر از هر چیز به بادکنک‌های صورتی و تزئینات است. پیش از ورود معلم به کلاس، فرصت می‌کنم با بچه‌ها گفت‌وگو کنم. سارا یکی از دانش‌آموزان است و با اشتیاق درباره فضای کلاس درس جدیدشان می‌گوید: اینجا جشنگ‌تر از کلاس درس مدرسه است. از سقف شیشه‌ای آویزان شده و به دیوارها بادکنک زده‌اند. مهلا، دانش‌آموز دیگر کلاس، به نکته دیگری اشاره می‌کند: «من همیشه با برنامه شاد مشکل دارم و مدام قطع و وصل می‌شود. خیلی وقت‌ها نصف زمان کلاس را از دست می‌دهم ولی با این کلاس‌های

حضوری مشکل برطرف شده است.»

جبران افت کیفیت درسی بچه‌ها

بعد از پایان کلاس، با زهرا اوودی، دبیر پایه چهارم، گفت‌وگو می‌کنم. از همان ابتدا، صحبت‌هایش رنگ و بوی گلایه دارد: «کار با برنامه شاد واقعا کلافه‌کننده بود. مدام قطع و وصل می‌شد و همین مسئله، کیفیت آموزش را خیلی پایین آورده بود. بعضی درس‌ها، مثل ریاضی، نیاز به توضیح تصویری و ارتباط مستقیم با دانش‌آموز دارد، اما این اینترنت ضعیف، عملاً این امکان وجود نداشت.» او توضیح می‌دهد که تعطیلی مدارس، بی‌تردید آسیب جدی به روند یادگیری بچه‌ها زده، اما در همین شرایط، حضور گروه‌های جهادی و فراهم کردن چنین فضاهایی، اتفاقی ارزشمند است. در گوشه‌ای دیگر، زهره تقی‌زاده، مادری که از دانش‌آموزان، هم‌اکنون تجربه این ماه‌ها می‌گوید، او هم به افت کیفیت یادگیری در دوران آموزش مجازی اشاره می‌کند، اما وقتی از کلاس‌های برگزار شده در

کانون حرف می‌زند، لحنش تغییر می‌کند. می‌گوید دخترش در همین سه جلسه‌ای که در این فضا برگزار شده شرکت کرده و رضایتش کاملاً محسوس است: «خیلی راضی است. هم از معلمش، هم از اینکه کنار بقیه بچه‌ها درس می‌خواند. اگر این روند ادامه پیدا کند، فکر می‌کنم بخشی از عقب‌ماندگی‌ها جبران شود.»

کار جهادی، بی‌چشمداشت

گرداندن این فضای کوچک، حالا بر عهده محمد زارع و کلثوم فاروقی است؛ زوجی که بی‌هیچ چشمداشت، کانونشان را در اختیار دانش‌آموزان گذاشته‌اند و برای این کار، همه برنامه‌های قبلی مجموعه را موقتاً تعطیل کرده‌اند. فاروقی از روزی می‌گوید که این مسیر آغاز شد؛ روزی که تماس مدیر مدرسه سردار سلیمانی همه چیز را تغییر داد: «مدیر مدرسه تماس گرفت و گفت به همه مساجد محله سر زده‌اند، اما هیچ‌کدام امکان همکاری نداشتند. آموزش بچه‌ها کاملاً مختل شده بود و دنبال جایی می‌گشتند که کلاس‌ها را برگزار کنند. ما هم با خودمان گفتیم اگر این فضا بتواند کمکی بکند، چرا که نه!

محمد زارع پیش از این، در گوشه‌ای از کانون کسب و کار کوچکی داشته و به تعمیر لوازم برقی مشغول بوده است. حالا اما برای اینکه فضای طور کامل در اختیار دانش‌آموزان باشد، کارش را تعطیل کرده است. این زوج هر روز صبح، پیش از آنکه بچه‌ها از راه برسند، کانون را تمیز می‌کنند، کلاس را آماده می‌کنند و حتی تدارک پذیرایی ساده‌ای را هم می‌بینند. این در حالی است که برای همین فضا، اجاره پرداخت می‌کنند و با وجود فشارهای مالی، تصمیم گرفته‌اند آن را در اختیار آموزش بچه‌ها بگذارند.

نوجوان محله مهرآباد هم در ورزش و هم در هنر پر تلاش بوده است

درخشش روی تاتامی و سین

الگوی تو در این ورزش کیست؟

خانم آل عامر الگوی من است؛ چون هم خیلی درباره این ورزش اطلاعات دارد و هم اخلاقش خیلی خوب است و صبر زیادی دارد.

آرزو داری با ووشو به کجا برسی؟

قهرمانی رادوست دارم ولی بیشتر از آن عاشق مربیگری هستم و دلم می‌خواهد کلی شاگرد داشته باشم.

غیر از ورزش علاقه‌مندی دیگری هم داری؟

به نقاشی و سرود خیلی علاقه دارم.

در این زمینه‌های هنری موفقیتی هم داشته‌ای؟

دو سال پیش در جشنواره نقاشی فرهنگ سرای نصرت با موضوع امام رضا (ع) رتبه اول را کسب کردم. یک نقاشی کشیده بودم که حرم مطهر و دسته‌های گل در آن بود.

گروه سرود چطور؟

یک سال است که عضو گروه سرود غنچه‌های المهدی (عج) شدم. در این مدت بارها اجرا داشته‌ایم، در همین محله مهرآباد یا خیابان امام رضا (ع). سرودهایمان بیشتر درباره روز دختر، شهادت حضرت زکریا (ع) و امام حسین (ع) و امام رضا (ع) است.

در تجمعات هم شرکت می‌کنی؟

تقریباً هر شب همراه دوستانم به تجمع ابتدای بولوار مهرآباد می‌رویم و آنجا پرچم گردانی می‌کنیم و شعار می‌دهیم.

چه موفقیت‌هایی در رشته ووشو کسب کرده‌ای؟

سال ۱۴۰۳ در رقابت‌های بین‌باشگاهی هیئت ووشو در وزن ۴۵ کیلوگرم نونهالان مقام نخست را در سطح شهر مشهد کسب کردم و پارسال هم در مسابقات استانی هیئت ووشو در وزن ۴۸ کیلوگرم نونهالان مدال طلا را به دست آوردم.

چطور شد که در هر دو رقابت به مقام نخست رسیدی؟

مربی به ما یاد داده بود که ضربه چطور و به کجای بدن حریف زده شود تا امتیاز بیشتری داشته باشد؛ مثلاً پهلوها و سینه. حریفانم زیاد ضربه می‌زدند اما امتیاز کمی می‌گرفتند.

عطائی افاطمه ملکی نیا کلاس پنجم ابتدایی درس می‌خواند و ساکن محله مهرآباد است. این نوجوان پیرانگیزه به توصیه دوستانش و با تحقیقاتی که انجام داده، وارد رشته ورزشی ووشو شده و در مدت کوتاهی به مدال طلای مسابقات استانی رسیده است. او همچنین به هنر علاقه‌مند است و در رشته نقاشی و گروه سرود فعالیت‌های شاخصی دارد.

چه شد که سراغ ورزش رفتی؟

با دوستان درباره ورزش صحبت می‌کردیم و هر کدام از علاقه‌شان می‌گفتند. لابه‌لای همان صحبت‌ها بود که متوجه شدم رشته ووشو، ورزش جذابی است.

از کی این رشته را شروع کردی؟

سال ۱۴۰۲ بود که به باشگاه شهیدسلطان زاده در مهرآباد ۱۳ رفته‌م و زیر نظر استاد معصومه آل عامر ووشو را شروع کردم و در حال حاضر کمر بند سبز دارم.

این رشته چه جذابیت‌هایی برای تو دارد؟

تکنیک‌های ووشو را خیلی دوست دارم. رشته پر تحرکی است که به قدرت بدنی خیلی کمک می‌کند ولی از همه بیشتر عاشق مبارزه هستم.

چهنو، مصلی، کارمندان اول، کارمندان دوم، شهید آقامصطفی خمینی، شیرین، امیرآباد، شهید معقول، کشاورز، پورسینا، ارونند، انصار، شهید باهنر، شهید بسکابادی، شهید شیرودی، شهید رستمی، کوی ۲۲ بهمن، کنه بیست، شهید رجایی

محلات منطقه‌ها

مهدی‌آباد، رضائیه، سجاده، حسین‌آباد، مهرآباد، امیرالمؤمنین(ع)، نیزه، شهید آوینی، ثامن، کوی سلمان، جلالیه

○ هفته گذشته، کتاب شعر «لعل تابان خراسان» در کتابخانه رسالت واقع در خیابان شهید شفیعی ۲۵ رونمایی شد. سید علی اصغر حسینی لعلی، نویسنده در این کتاب، با اشعاری به زبان محلی خود، رنج‌هایی را که مردم مهاجر و افغانستانی‌ها متحمل شده‌اند، بیان می‌کند. این اشعار در بخش‌های مختلفی از جمله شعر آیینی، حماسی، عارفانه سروده شده‌اند.

تصویر و متن از مرضیه میرزاپور، محله شهید آوینی

○ هفته گذشته، جشنواره ملی «طلا به داران زندگی» در فنس ورزشی محله برگزار شد. نوجوانان و بانوان محله از این برنامه استقبال کردند. در این برنامه تفریحی و ورزشی ماساژهای رامشغول بازی‌های سرگرم‌کننده و بومی و محلی شدیم.

تصویر و متن از زهره فتحعلی‌زاده، محله آقامصطفی خمینی (کوی عمار یاسر)

محله به روایت شما

○ دوشنبه گذشته، تعدادی از دانش‌آموزان کلاس اولی مدرسه هاجریک در مسجد فاطمه الزهرا(س) محله نیزه، ضمن اجرای سرود و شعرخوانی از زحمات معلمشان، خانم سرحدیان قدردانی کردند.

تصویر و متن از سیدمصطفی حسینی، محله نیزه

○ مدیر فرهنگ سرای نصرت و معاونت اردویی و خادم‌الشهدای حوزه ۸ کمیل با خانواده معظم شهید علیرضا شهسوار، از شهدای امنیت در روستای فرخ‌آباد دیدار کردند.

تصویر و متن از رضا کرمانی‌دابل، ساکن محله کنه بیست (موعود)

○ برای اولین بار در کلاس مدیریت هیجانانگ در زمان جنگ شرکت کردم که در آن نکات مفید و کاربردی به بانوان محله آموزش داده شد. این کلاس هفته گذشته در مسجد صاحب‌الزمان(عج) برگزار شد. مشاور در این جلسه، تکنیک‌های کنترل اضطراب، کاهش تنش‌های عصبی و حفظ آرامش در زمان بحران را به ما آموزش داد.

تصویر و متن از آزاده سلجوقی، محله شهید معقول